

med Hensyn til Afskilligt af hvad jeg havde udtalt. Den ærede Rigsdagsmand, som jeg kunde ønske at høre mig noget imod, er Rigsdagsmanden for Møen (H. Hage). Han begyndte med at sige, at det var forunderligt, at man nu — jeg antager, at han meente fra den Side, hvorfra jeg har seet Lovforslaget — var saa særdeles misfornøjet med Ordningen af vor nærværende Valgindretning med Hensyn til Communalrepræsentationen, at man for enhver Pritis vilde af med den igjen. En saadan Yttring kan jeg ikke lade staae, idet den aldeles ikke passer paa mig. Jeg er netop af dem, der holde paa det Bestaaende, netop af dem, der sige, at saaledes som vi have det, er det engang blevet Lov, og jeg har ikke gjort Skridt til at ønske nogen Forandring deri; men det er det Lovforslag, der ligger for, som vil gjøre Forandring deri, idet det er aldeles aabenbart — det lader sig ikke benægte — at det nye Stykke, man vil føle ind i Sammensætningen af vore Amtsraad, gjør, at den Sammensætning, der hidtil maatte ansees for at være brugelig, ja man kan gjerne sige god, taber endeel af denne Godhed, idet det afsæfede Forhold, hvori de høist Bessatte og de almindeligt Bessatte udøve Valgret til Amtsraadet, derved forrykkes. Det er altsaa min Indvending, at man forvanster den nuværende Sammensætning ved det Nye, man vil føle ind deri, medens jeg derimod holder paa det Bestaaende. Jeg maa derfor paa det Bestemteste for mit Vedkommende afvise den Paastand, at jeg skulde ville ombanne det Nærværende eller være saaledes misfornøjet dermed, at jeg skulde gjøre Skridt for at faae det forandret. Den ærede Rigsdagsmand kom til at fremsætte en Paastand, som jeg idetmindste ikke, førend jeg nærmere faaer ophørt, hvorledes den skal forståes, kan fatte. Han hittede nemlig, at ifølge Grundloven skulde Statens Embedsmand og Communebestyrelsen forenes om samtlige de Spørgsmaal, som angaae Indtægter og Udgifter med Hensyn til Communen. Jeg veed ikke, hvor dette findes. Han sagde først, at det stod i Grundloven, men jeg hørte nok siden, at han kom til at sige, at det var Grundlovens Tanke; men naar man indskrænker sig til at tale om Tanker, der ligge i

Grundloven, som ikke ere udtrykte i Ord, faaes det nok, at man er inde paa det allerløfeste Gebeet, hvor man kan komme meget vidt, eftersom Ens Phantasi uleder Tanker af Grundloven, som ikke ere nærmere betegnede i den. Jeg maa paaftaae, at der i Grundloven ikke findes noget Saadant, som den ærede Rigsdagsmand fremsatte som noget aldeles Bestemt og Sikker. Jeg er fuldkommen enig med ham i det, som han, saavidt jeg kunde forstaae og følge ham, vilde grunde derpaa, hvorimod jeg i dette Punkt er aldeles uenig med hvad Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagde, at Communerne ikke, naar den Tanke, der er udtalt i Grundlovens § 96, blev gennemført ved Lov, skulde have Ret til at afgjøre, hvad der maatte anvendes til Communens Løve, ligesom jeg i det Hele taget er fuldkommen uenig med ham i den Fortolkning, som her er fremsat; thi det skulde dog være ganske forunderligt, om det skulde være den nævnte Paragraphs Mening, naar den siger, at Communerne skulde have Ret til at styre deres Anliggender selvstændig under Statens Tilsyn, at denne Verettigelse, der gives Communerne, skal være saa indskrænket som muligt, og at de skulde søge deres Ret ved at gjøre Overgreb; jeg troer ikke, at dette kan være Paragraphens Mening. Det vilde være ganske forunderligt, om man grundlovmæssigt kunde komme til at faae en Ret ved at gjøre Overgreb, ved at udvide sin Myndighed ud over de Grændser, Loven har foreskrevet. Den ærede Rigsdagsmand (H. Hage) vilde paa ingen Maade erkjende, at det forholder sig rigtigt hvad jeg anførte om den privilegerede Valgklasse, der nu findes indsat i Valgloven for Amtsraadets Sammensætning; der er efter hans Mening ikke Spørgsmaal om Interessestrid, der kunde ikke være Frygt tilstede for, at de forskjellige Interesser vilde komme til at staae stridende mod hinanden, men et Dieblit efter sagde den samme ærede Rigsdagsmand, at han dog vilde raade Thinget til, ikke at give Røststæderne altfor mange Medlemmer i disse Amtsraad, thi da vilde Interessestriden komme frem. Den ærede Rigsdagsmand har altsaa selv erkjendt, at det, han først omtalte, ikke var rigtigt; thi dersom man ved at give Røst-